

— Когато азъ бяхъ министъръ, казиата беше пълна съ пари; направихъ война безъ заемъ, железнница безъ заемъ. Азъ не съмъ терористъ; азъ желая да се подобри положението съ другите държави.

— Значи, за вътрешна политика по финансите, а за външната политика, желаете да се подобрятъ отношенията ни съ другите сили.

— Да.

— Вий знаете, защо сме скарани съ освободителката ни Русия. Тя искаше да прати Князъ въ България.

— Русия беше пръдложила Князъ Мингрели, даже азъ пръвъ бяхъ заговорилъ за неговата кандидатура.

— Ами какъ бихте постъпили съ санкционирание на Князя?

— По съвѣсть не можъ да кажа, защото по-напрѣдъ трѣбва да видя и да изучава този въпросъ.

— Г-нъ Каравеловъ, вий когато говорихте съ Лепавцова, убѣждавахте ли го да се откаже отъ своята показания?

— Никога.

— Въ този вашъ разговоръ спомѣнахте ли нѣщо за Китанчева?

— Азъ го попитахъ, казалъ ли е нѣщо за Китанчева и той ми каза „да“. Но азъ на 31 Май бяхъ чель показанията на Лепавцова.

— Значи, не сте казали на Лепавцова да се откаже отъ показанията си?

— Не съмъ.

— Като какви мислите, да бѫдатъ причините, дѣто Лепавцовъ е далъ такива показания противъ васъ?

— Свѣта се управлява отъ двѣ начала Може би Лепавцовъ да е далъ такива показания противъ мене, за да бѫде облагодѣтелствуванъ и освободенъ.

— Вий заявихте прѣдъ сѫда, че Лепавцовъ билъ битъ. Лепавцовъ се испита, прѣди да бѫдете вий доведени въ залата на застѣдането, а между това той не заявява, ни най малко, че е билъ битъ или подъ побой и истезания да е давалъ показания. Вий се явявате, единъ видъ неговъ защитникъ. Тукъ сега безъ бой дава показания и признава това, което вий прѣдполагате, че не е истина. Слѣдъ като сте биле въ такива добри отношения съ Лепавцова, какво го е подбудило да дава